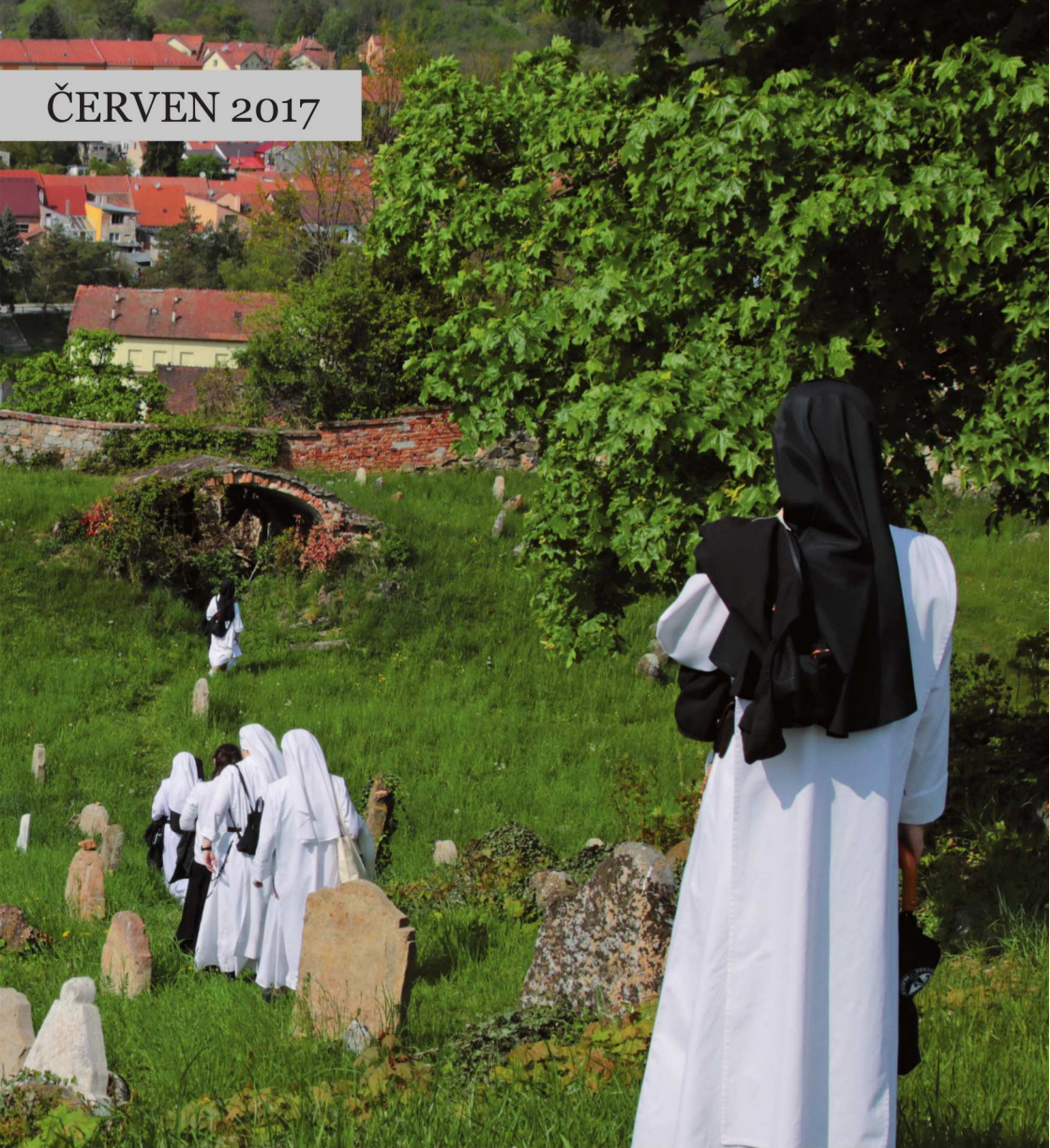


ČERVEN 2017



OPUSCULUM

ČASOPIS ČESKÉ DOMINIKÁNSKÉ RODINY





Obsah

Gabriel Malich OP: Úvodní slovo | **2**

Martina Vodáková: Psi Páně v Ústí nad Labem | **3**

Léto s dominikány | **5**

Pozvánka na kněžské svěcení a primiční mše bratří | **7**

Gabriel Malich OP: Ohlédnutí za setkáním stálého studia | **8**

Česká kongregace sester dominikánek:

Mezinárodní setkání novicek, postulantek a kandidátek 2017 | **9**

Setkání České dominikánské rodiny 2017 | **11**

Ze života místních sdružení LSSD | **12**

Jitka Hosanna Štěpánková: Stržená ohrada | **15**

Z nabídky nakladatelství Krystal OP | **18**

Příloha: Čtyřletí obnovy dominikánské laické formace
červen 2017, program 2017/2018 | **I–IV**

Milý a vážený čtenáři *OPuscula,*



Dominikánská rodina je stále živá a, ač to nikdy nebylo ani nebude zadarmo, touha dělat věci společně je stále silnější než to, co svádí k rozdělení.

máme radost, že sis opět našel čas přečíst si něco málo o životě dominikánské rodiny. V docela nedávné době vykročil náš oběžník, kvůli rozličným obtížím, již dvakrát směrem k údolí šeré smrti – byly to chvíle, kdy jeho tep zeslábl a vůbec nebylo jasné, zda dožije dalšího čísla. Díky společnému úsilí zástupců jednotlivých větví české dominikánské rodiny, a i díky podpoře vás, čtenářů, se ale z tohoto stavu klinické smrti v obou případech probral – a světe div se, v docela solidní kondici.

Je to bezesporu důvod k radosti, protože to znamená, že dominikánská rodina je stále živá a že, ač to nikdy nebylo ani nebude zadarmo, jednotící tendence v ní působící a s nimi spojená touha dělat věci společně jsou stále ještě silnější než ty proudy rozdělující.

Nacházíme se v čase červnovém, čase Duha svatého. Vyprošujme si proto od něj touhu po jednotě a samotný dar jednoty, bez nějž nebudeme moci obstát a přinášet plody. Kéž nás On sám vede a sjednocuje, kéž srovná, co je zakřivené a zahřeje, co je studené. Kéž si z nás během blížících se prázdnin udělá nástroje a účinně nás použije pro dílo spásy.

Duchu svatý, přijď!

fr. Gabriel OP

Psi Páně v Ústí nad Labem

Štěkají tu už 400 let

Oslavy 400. výročí od příchodu dominikánů do Ústí nad Labem jsou v plném proudu. Hlavním prostředkem k připomenutí si působení dominikánů v tomto městě je výstava „Dominikáni v Ústí nad Labem – 400 let historie“, která je od 7. dubna do 30. června 2017 instalovaná v ústeckém muzeu. Na samotný závěr výstavy je připravena doprovodná akce, kterou budou oslavy jubilejního roku pomyslně uzavřeny. Načasování souvisí s tím, že dominikáni byli do města uvedeni v horizontu dubna až června roku 1617.

Dominikánský „Den D“ nastane 28. června 2017 v Muzeu města Ústí nad Labem. Hlavní osou programu *Psi Páně v Ústí nad Labem* bude promítání nového dokumentárního filmu o působení českých dominikánů s navazující diskuzí a komentovanou prohlídkou výstavy:

- 17.00 Promítání filmu „Psi Páně“ (ČR 2017, 70 minut), dokument přibližuje každodenní život, práci a poslání současných českých dominikánů
- 18.30 Beseda s fr. P. Hyacintem Ullmannem OP
- 19.00 komentovaná prohlídka výstavy Dominikáni v Ústí nad Labem – 400 let historie

Vstupné 40 Kč

Dokumentární film *Psi Páně* tak bude vůbec poprvé promítán na ryze misijním území v prostředí, jež na následovníky svatého Dominika funguje jako magnet. Dosud byl k vidění převážně

Ústečanům nejsou dějiny ani budoucnost místního dominikánského kláštera lhostejné. Na dominikánský podvečer jich dorazilo na sedmdesát.



Nešpory v kostele sv. Vojtěcha. Foto: J. Preclík 2017

na Moravě. Všichni jste srdečně zváni k společné oslavě tohoto, pro město i řád významného jubilea.

Zájem Ústečanů o dějiny i budoucnost místního dominikánského kláštera se projevil 29. dubna, kdy se konala akce *Dominikáni v Ústí*. Dominikánského podvečera se účastnilo okolo 70 lidí, kteří pokryli široké spektrum společnosti – od zasvěcených osob až po „nevěřící“. Velký ohlas vzbudila beseda s fr. Janem Rajlichem OP, který žil v 90. letech v ústeckém klášteře. Zavzpomínal na porevoluční začátky působení dominikánů v Ústí a popisoval výzvy i problémy, se kterými se v Ústí setkali. Po komentované prohlídce výstavy pokračoval program nešporami v kostele sv. Vojtěcha, které vedly setry dominikánky z komunit z Prahy, Střelice, Jablonného a Plzně. Na závěr bylo v klášteře připravené agapé, kde se vytvořil prostor pro další diskuze.

*Mgr. Martina Vodáková
Muzeum města Ústí nad Labem*



Foto: Beseda s fr. Janem Rajlichem OP. Foto: J. Preclík 2017

Léto s dominikány

Celostátní setkání mládeže v Olomouci

Od 20. do 25. srpna se bude konat v Olomouci Celostátní setkání mládeže. Podobně jako Světové dny mládeže v Krakově je možné prožít i toto setkání s bratry dominikány a Oázou. Při vyplňování přihlášky na www.signalny.cz stačí v kolonce „Chci být registrován/a pod“ vybrat „Dominikáni/Oáza“. Můžete se těšit na ubytování v klášteře, ráno společné ranní chvály a snídani a večer sdílení ve skupinkách.



Kontakt: hyacint@op.cz

OPravdický klášter 5

„Udělejte všechno, co vám řekne“ (Jn 2, 5)

Po roční pauze opět přichází ke slovu OPravdický klášter, tzn. nabídka několikadenního pobytu pro mladé muže (15 až 25 let) v dominikánském klášteře v Olomouci. Ten proběhne tentokrát na úplném konci prázdnin (30. srpna až 3. září) v režii mladých bratří. Kromě katechezí, jejichž tématem bude Panna Maria a její místo v našem životě, budeme také společně pracovat, účastnit se chórové modlitby, ale také sportovat a jinak se bavit.

Více informací na
<http://amiculum.op.cz>
 Kontakt: gabriel@op.cz

OPravdický klášter 5

„Udělejte všechno, co vám řekne.“
(Jn 2, 5)

Co?

- » Pobyt v dominikánském klášteře
- » Prohloubení tvého vztahu k Panně Marii
- » Dopolední práce s bratry
- » Ale také spousta zábavy

Kdo?

Kluci ve věku 15 až 25 let

Kdy?

30. 8. - 3. 9. 2017

Kde?

Klášter dominikánů v Olomouci

Za kolik?

Zdarma, aneb za trochu práce

Info a kontakt:

<http://amiculum.op.cz>
opravdickyklaster@op.cz



Oáza živé církve

Tradiční 15ti denní duchovní obnova pro mladé (od 14 do 25 let), jejímž cílem je prohloubení našeho vztahu k Ježíši, jako Spasiteli a Pánu. Hlavním bodem programu je každodenní studium Písma ve skupinkách, kde společně odhalujeme základní pravdy o „novém“ životě, který nám dává Ježíš, a o jeho růstu. Nechybí také každodenní mše svatá, čas pro osobní modlitbu, procházku, zábavu a každý den uzavírá nejprve teoretická a potom i praktická Škola modlitby.

- setkání nad Písmem • škola modlitby • katecheze • práce ve skupinkách
- mše svaté • příležitost ke svátosti smíření a duchovnímu rozhovoru
- rozjímání • výpravy do přírody • sportovní aktivity • společná zábava

Více informací na: <http://www.oaza.info>
Kontakt: hyacint@op.cz

OÁZA ŽIVÉ CÍRKVE 2017

DUCHOVNÍ OBNOVA PRO MLADÉ



7. – 23. 7. 2017

Desná u Tanvaldu

21. 7. – 6. 8. 2017

Deštná u Jindřichova Hradce



Obr.: Veronika Planerová

S radostí vám oznamujeme,

že v sobotu 8. července 2017
v 11.00 hod. v dominikánském kostele sv. Jiljí,
na Husově 8 v Praze

udělí arcibiskup Dominik kardinál Duka OP
kněžské svěcení

fr. Metoději Maria Němcovi OP
a fr. Klimentu Mikulkovi OP.

Zveme vás též k účasti na primičních mších svatých

fr. Metoděje u sv. Michala v Brně
v neděli 9. července 2017 v 10.30 hod. (*barva bílá*)

a fr. Klimenta u P. M. Růžencové v Louce (okres Hodonín)
v sobotu 15. července 2017 v 15.00 hod. (*barva bílá,*
sraz kněží půl hodiny přede mší u kostela).

Fr. Metoděj a fr. Kliment šťastně ukončili svá základní studia
ve Francii a počínaje letními prázdninami budou působit v české
provincii, konkrétně v pražském klášteře.
Jejich krátké medailony si můžete přečíst v červnovém čísle OPuscula
z minulého roku (<http://opusculum.op.cz/2016/OPusculum1606.pdf>).

Ohlédnutí za setkáním stálého studia



Foto: Česká dominikánská provincie

Ke stálému studiu jsme se sešli tentokrát v jeho jarním termínu (sobota po 2. neděli velikonoční) 29. dubna 2017 v olomouckém klášteře. Podobně jako na podzim v Praze, kde jsme se s doc. Alešem Opatrným zamýšleli nad exhortací *Amoris laetitia* papeže Františka, bylo téma navýsost aktuální. Pan Lukáš E. Nosek, Th.D. z Katolické teologické fakulty Univerzity Karlovy hovořil o *Islámu v České republice*.

Přednáška byla rozdělena na tři části. V první byl představen samotný islám. V této části přednášky mne zaujaly dvě skutečnosti. Jednak paralely mezi křesťanstvím a islámem. První paralelu přednášející spatřoval mezi eucharistií a Koránem: vnímání, úcta a zbožnost prokazovaná muslimy Koránu je totiž velice podobná našemu

vztahu k eucharistii. Druhá paralela: Bůh mluvil skrze archanděla Gabriela k Panně Marii a ona *porodila* Syna. Podobně Bůh mluvil skrze Gabriela k Muhammadovi a ten *recituje* Korán. Tedy paralela Panna Maria – Muhammad, která vyústí v paralelu Ježíš – Korán. Zajímavostí byla také informace, že pouze čtvrtina muslimů jsou Arabové.

V druhé části přednášky pak byl představen islám v Evropě a zvláště v České republice a předmětem poslední části byly výzvy, které představuje islám pro pastorační práci v našich zemích. Zde autor navrhl jednak konkrétní způsoby a pak také konkrétní témata pro hlásání evangelia. Příští setkání stálého studia se uskuteční v Praze 25. listopadu (sobota před slavností Krista Krále). Téma bude upřesněno později.

fr. Gabriel OP

Mezinárodní setkání novicek, postulantek a kandidátek 2017

Ve dnech 5.–8. května 2017 proběhlo ve Střelcích u Brna setkání českých a maďarských novicek, postulantek a kandidátek. Z maďarské kongregace přijely novicky s. Rita, s. Agota a s. Sara, postulanka Orsi a magistra novicek a postulantek s. Mirjam. Z české kongregace se zúčastnily novicka s. Štěpánka, postulanka Pavla, kandidátka Martina, magistra novicky s. Miriam, magistra postulantky s. Benedicta, její pomocnice s. Jordána a jako překladatelka s. Bernadeta.

V pátek kolem 18. hodiny jsme se postupně, ze všech světových stran, sjely do střelického kláštera. Po ubytování a společné večeři jsme zahájily setkání společným seznamováním. Rozdělily jsme se do skupinek tak, aby v každé byla zástupkyně české a maďarské kongregace. V těchto skupinkách jsme si o sobě povídaly a to, co jsme se o sobě během rozhovoru dozvěděly, jsme přednesly ostatním. Z počátku se předpokládalo, že hlavním komunikačním jazykem bude angličtina, jíž se některé z nás bály. Ale realita byla úplně jiná. Již během tohoto seznamování jsme odhalily možnost využití spousty dalších jazyků – němčina, slovenština, srbština, maďarština, čeština, latina, ruce a nohy. Takže by se mohlo zdát, že se našeho setkání účastnily vedle Češek a Maďarek i zástupkyně dalších národů. Následovala modlitba nešpor a kompletáře, kde se střídaly maďarský, český a latinský jazyk.

V sobotu ráno po občerstvení duše i těla jsme rovněž zavlažily naše intelektu přednáškou s. Benedicty O dominikánské identitě. Pak následovala latinská mše celebrovaná fr. Damiánem Němcem OP s doprovodem choralistů ze Svatomichalské gregoriánské scholy



Foto: Česká kongregace sester dominikánek



z Brna pod vedením Dr. Gerbricha, který nás poté celé odpoledne uváděl do zpěvu *Missa mundi*. Po večeri a nešporách následoval společenský večer, při němž se za pomoci přichystaných prezentací navzájem představily obě kongregace.

Nedělní mši svatou sloužil opět fr. Damián OP. Během mše

jsme zpívaly *Missa de angelis*, čtení i evangelium se četlo česky i maďarsky, kázání bylo česky a anglicky. Následovala druhá přednáška s. Benedicty na téma *Modlitba v životě řádu*. Po obědě jsme vyrazily na výlet do *Rosa Coeli*. Večer byla na programu společná adorace za zpěvu písní Taizé a dobrovolný společenský večer.

V pondělí po ranní české mši svaté jsme se rozloučily se střelickou komunitou, která nám poskytla skvělé zázemí jak hmotné, tak i duchovní pro naše mezinárodní setkání. S příslibem dalšího shledání v Maďarsku jsme se rozloučily a rozjely se do svých komunit.

Toto setkání bylo povzbuzením pro náš další řeholní život. Pocítily jsme univerzalitu dominikánské rodiny a navázaly nová přátelství.

Všem děkujeme za umožnění uspořádání tohoto setkání, za jeho organizaci a podporu duchovní i hmotnou.

SM Štěpánka OP (novicka) a Martina (kandidátka)

Léto v Jablonném

Vítáme všechny, kdo by chtěli strávit nějaký čas v jedinečné blízkosti Paní Zdislavy a měli chuť přiložit svou pomocnou ruku k zajištění poutní sezóny v Jablonném. A mít tak radost ze společného (nejen) dominikánského díla. Volejte nebo pište na tel. 724 233 964 nebo mail guzmana@dominikanka.cz.

Těší se bratři a sestry z Jablonného!

Čtyřletí obnovy dominikánské laické formace

**Červen 2017: Umím svým bližním odpovědět na otázky
týkající se modlitby?**

Lidé kolem nás často prahnou po modlitbě, ale nevědí, jak na to. Navíc se potýkají s mnoha pochybnostmi:

„Modlil jsem se za uzdravení přítele a zemřel...“

„Proč se mám modlit, když Bůh všechno předem ví?“

„Stejně nemohu prosebnou modlitbou změnit Boží vůli...“

„Není důležitější osobní modlitba někde v přírodě než kostel?“

„Nevěřící jsou často lepší lidé než věřící, k čemu tedy víra a modlení?“

„Není lepší modlit se upřímně svými slovy, než chodit na mši a modlit se breviář?“

Naším posláním je nejen modlit se za naše bližní, ale také s nimi. Učit je modlitbě, uvádět je do Boží přítomnosti a do správného vztahu s Bohem. A také najít správnou odpověď ve správný čas.

Písmo: 2 Král 19, 14–20, Mt 7, 7–11, Mt 6, 6–15, Ef 5, 19–20 (ČEP)

Otázky:

- S jakými otázkami a problémy ohledně modlitby jsme se setkali?
- Jak jsme na ně reagovali? Mělo to úspěch, nebo jsme „šlápli vedle“?
- Mluvíme spíš ze své zkušenosti, nebo se držíme osvědčených návodů a formulací?
- Co děláme pro to, abychom bližní (i ty vzdálenější) pozvali k modlitbě?

Četba:

Amen 10/1998 Liturgická modlitba (Metoděj Kočí OP)

Amen 7–8/2001 K čemu je Bohu naše díkůvzdání? (Jacek Salij)

Světce: Pier Giorgio Frassati

Doporučená literatura:

J.-M. Lustiger: První kroky v modlitbě

Reinhard Abeln, Anton Kner: Jak se máme modlit?

Peter Kreeft: Modlitba pro začátečníky

André-Mutien Léonard: Slyší Bůh naše modlitby?

Hans Buob: Růst v modlitbě/Cesta obrácení

Modlitba k 1. roku obnovy formace

Svatá Maria, Matko Boží, naše Paní a Královno, ochránkyně našeho řádu, přimlouvej se za nás u našeho Pána:

Vyprošuj nám milost Ducha svatého,

- *aby v nás rozmnožoval víru, posiloval naději a zapaloval lásku, aby nás v lásce sjednocoval;*
- *aby nám ukazoval, jakým způsobem máme naplňovat misijní poslání našeho řádu;*
- *aby nás k tomu vyzbrojoval, uschopňoval, vedl a podněcoval;*
- *aby nás přetvářel k podobě a obrazu Ježíše Krista, Božího Syna;*
- *aby nás učinil Božími nástroji k evangelizaci naší země;*
- *aby nás povolal jako misionáře v naší zemi;*
- *aby nás požeňnal darem zvěstovat Kristovo evangelium způsobem dobře srozumitelným našim současníkům;*
- *aby nás naplňoval nadšením pro Krista a dal nám milost vyzářovat vždy a všude Kristovo světlo a Kristův pokoj;*
- *aby oživil a povzbudil naše laická sdružení k aktivitě;*
- *aby do naší laické větve řádu povolal nové členy – mladé lidi nadšené ideálem svatého Dominika.*

O to prosíme skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Čtyřletá obnova dominikánské laické formace (ČODLF) Rok 2017/2018 – téma Společenství

- 1) září – Kristus a křesťanské společenství
- 2) říjen – Povolání, slib, věrnost
- 3) listopad – „Nazývám vás přáteli“
- 4) prosinec – Komunitotvorné a komunitoborné prvky osobnosti, malá společenství
- 5) leden – Poslušnost
- 6) únor – Sounáležitost s dominikánskou rodinou
- 7) březen – Kdo je můj bližní?
- 8) duben – Vedení Duchem svatým
- 9) květen – Christifideles laici – posynodní list Jana Pavla II.

První téma (na září) bude uveřejněno v srpnovém čísle OPuscula.

Být svědek znamená být živoucím tajemstvím

„Proč být křesťan?“ zeptal se mě nedávno jeden přítel. Musím přiznat, že mě ta otázka překvapila. Jako křesťana mě sice vychovali, ale o svou víru jsem se nikdy moc nezajímal až do doby, kdy jsem se začal ptát, jestli má pravdu, nebo ne. Pokud je pravda, že úděl lidstva je mít podíl na nevýslovném štěstí, které patří Bohu, potom právě o to musím v životě usilovat. Pokud to pravda není, potom musím samozřejmě vystoupit z církve. A tak jsem příteli odpověděl: „Protože křesťanství má pravdu.“ Jenže to ho ani trochu neuspokojilo. „Ale k čemu je dobré být křesťan? Jaký to má smysl?“

Zjevně jsme se mýjeli. Má-li křesťanství pravdu, spočívá jeho smysl jen a jen v tom, že směřuje k Bohu, který je smysl všeho. Když se člověk zeptá, jaký má smysl něco dělat, tak nakonec, dotáhne-li otázku dostatečně daleko a jde-li o dostatečně závažnou věc, dospěje člověk až ke smyslu všeho, konečnému účelu a cíli našeho života – a právě o něj jde všem náboženstvím. Náboženství, které se snaží nabízet jako užitečné z jiného důvodu – protože vám pomáhá žít vyrovnaně, zbavit se stresu nebo zbohatnout –, si pod sebou podřezává větve. Pokud musí odůvodnit svou existenci tím, že slouží jinému cíli, tak se nemůže jednat o náboženství, které by se dalo brát vážně. Smyslem každého náboženství je směřovat nás k Bohu, který je smysl všeho. Není tudíž vůbec na místě se ptát, jestli víra v Boha má nějaký „význam“, jelikož Bůh je mírou veškeré významnosti.

Ukazovat smysl

Přítele to ale neodradilo. „Co z křesťanství máš? Co pro tebe dělá?“ A to už mi začínalo docházet, oč mu jde. Ony pravdy, které zastáváme, musejí mít nějaký dopad na náš život. Dopady přece má i pravda gravitačního zákona nebo pravda o kulatosti země. Dají se sestrojít letadla, která se vypraví na cestu – a když pokračují pořád stejným směrem, dostanou se nakonec na místo, odkud vyrazila. Nepřinášejí-li pravdy křesťanské nauky ve vašem životě žádné výsledky, žádné plody, tak co je to vůbec za pravdy? Pokud je Bůh smysl všeho, tak jste-li zbožní, směřujete-li k Bohu jako svému konečnému cíli, musí se to ve vašem životě nějak projevat.

Křesťanství tudíž rozhodně musí působit nějaké změny, ačkoliv se člověk nestává křesťanem kvůli oněm změnám. Pokud by se třeba přišlo na to, že křesťané jsou klidnější a uvolněnější než jiní lidé, nepřesvědčovali bychom ostatní, aby přistoupili na naši víru proto, že se tím částečně zbaví stresu. „Staň se křesťanem, a bude se ti v noci dobře spát.“ To bychom z náboženství dělali pouhou užitečnou součást životního stylu, jako je chození do posilovny. To bychom Boha prodávali jako cosi užitečného, podobného aromaterapii

nebo esenci do koupele. Ale skutečnost, že díky víře je člověk – jen namátkový příklad – uvolněnější nebo šťastnější nebo odvážnější a podobně, by mohla naznačovat, že pravdivostní nároky křesťanství nejsou triviální a že stojí za prozkoumání. I pokud nasměrování života k Bohu jako konečnému cíli vede kupříkladu k tomu, že je člověk svobodný, jak tvrdím dále, tak nebudeme lidem říkat „staňte se křesťany, protože tím získáte svobodu“. Ale když lidé uvidí, že křesťané jsou přitažlivě a pozoruhodně svobodní, možná se začnou zajímat proč, a nakonec i o Boha, kterého křesťané uctívají.

Být věrohodný

Jakožto křesťan věřím, že moje víra je „dobrá zpráva“, což je doslovný význam slova „evangelium“. Proč ji ovšem mladí lidé často neprožívají jako dobrou zprávu, jako něco úžasného a přitažlivého? Proč to, co o své víře prohlašujeme, často působí nepřesvědčivě, ba nudně? Možná proto, že na našich životech nebývá nic až tak výrazně odlišného? Často v nich není nic, nad čím by si lidé lámali hlavu a divili se, tudíž to nevypadá, že by naše životy neměly smysl, kdyby Bůh neexistoval.

Bůh nás našel

Smysl křesťanství je směřovat k Bohu jakožto smyslu našich životů. Doufat znamená držet se důvěry, že lidská existence má nějaký konečný smysl. Pokud ho nemá, je křesťanství a veškeré náboženství jen ztráta času. Naše víra však není taková, že bychom k Bohu museli namáhavě putovat jako ke vzdálenému cíli našeho snažení, jako když Frodo a Sam klopotně putují do Mordoru. Naše víra je, že nás Bůh hledal a našel. Bůh, byť třeba nepojmenovaný a nepoznaný, je už přítomen v životech všech lidských bytostí. Cíl naší naděje, náš konečný úděl, je tedy už určitým způsobem přítomný. Kazatelé nepřivádějí lidi k Bohu; pojmenováváme Boha, který už zde vždycky byl před námi. Jakožto křesťané věříme, že tato Boží přítomnost mezi námi má podobu svobody, štěstí a lásky. Toto jsou prvotiny Království.

Vstup do skutečné svobody a štěstí od nás vyžaduje zásadní proměnu. Svoboda není jen volba mezi možnostmi a štěstí není jen pocit veselosti. Jsou podílem na Božím životě, a to od nás vyžaduje jakousi smrt a vzkříšení. To nás léká. Potřebujeme odvahu, máme-li Boha, jenž je s námi, nechat nás osvobodit a naplnit radostí. Právě odvaha je ctností, kterou dnes v církvi potřebujeme nejnaléhavěji.

Timothy Radcliffe OP

Z úvodu knihy „Proč být křesťan?“ (upraveno, kráceno)

<http://www.krystal.op.cz/proc-byt-krestan>

Setkání České dominikánské rodiny 2017

Milí bratři a sestry,

zveme vás na setkání české dominikánské rodiny, které se bude konat v sobotu 14. října 2017 v olomouckém klášteře dominikánů (Slovenská 14).

Dá-li Pán, můžete se těšit na:

8:30 růženec v kostele Neposkvrněného početí PM

9:00–10:30 mše svatá, celebruje fr. Dominik kard. Duka OP

10:30–11:00 agapé

11:15–12:45

- fr. Benedikt Mohelník OP: Kapitula 2018
- s. Eva a fr. Mannes OP: pozdrav ze Slovenska a představení činnosti laických sdružení na Slovensku
- s. Imelda: IDYM

13:00–14:00 oběd v křížové chodbě kláštera

14:00–16:00 skupinky:

- I. Dominikánští laici pro 3. tisíciletí: Jaké je povolání dominikánských laiků v dnešním světě? Jaké před námi stojí výzvy? Jak konkrétně můžeme sloužit církvi v naší zemi? Jak přijímat mladé lidi, kteří jsou osloveni příkladem svatého Dominika a chtějí žít jako laici ve světě? A mnoho dalšího; moderují Miroslav František Falkenauer, provinční moderátor laických sdružení sv. Dominika, a fr. Hyacint Ullman OP, asistent promotora pro dominikánské laiky
- II. IDYM: představení činnosti; moderuje Dita Zdislava Králová
- III. Dotyk krásy: „Blízky vzťah medzi tým, čo je dominikánske, a tým, čo je ľudské“ – o umělecko-duchovních aktivitách dominikánské rodiny na Slovensku; moderuje fr. Mannes OP
- IV. Škola formácie bratrstva laikov sv. Dominika: zkušenosti z projektu formace dominikánských laiků, který byl ukončen v listopadu 2016 na Slovensku; moderuje s. Eva

16:00–16:30 siesta v křížové chodbě kláštera

16:30 nešpory v kostele Neposkvrněného početí PM

Ze života místních sdružení

MS Olomouc

Ve dnech 5.–8. května probíhaly exercicie našeho sdružení u Milosrdných sester sv. Kříže v Kroměříži. Spolu s námi se zúčastnila exercicií i jedna z milosrdných sester, naše „stará známá“ sestra Johanka.

Tématem duchovních cvičení, které vedl otec Jiří Maria Kvapil, bylo sedmero svátostí: „Zakoušení Boží milosti ve svátostech“.

Během tří dnů jsme vyslechli celkem sedm přednášek k jednotlivým svátostem. Na závěr každé z nich jsme obdrželi lístek se třemi otázkami k přednášce, nad nimiž bychom se měli zamyslet a promyslet odpovědi na ně. Diskutovat nad otázkami a odpověďmi jsme měli ve skupinkách po čtyřech, do nichž jsme byli představenou rozděleni.

Práce ve skupinkách byla zajímavá a přínosná, každý měl co říci k danému tématu z vlastní zkušenosti nebo z případů ve svém okolí. Asi největší ohlas vzbudily svátosti kněžství a manželství. Co se týče svátosti kněžství, nikdo z nás zúčastněných laiků ji nemůže přijmout; máme ale díky křtu účast na Kristově kněžství, na všeobecném kněžství věřících. Jako takoví můžeme v duchu slov svatého apoštola Pavla „přinášejte sami sebe v oběť živou, svatou a Bohu milou! To ať je vaše duchovní bohoslužba“ (Řím 12, 1) např.: žehnat, odpouštět těm, kdo nám ublížili, sami sebe obětovat za jiné, vyprošovat milost jiným, zprostředkovávat lidem naději, podílet se na Kristově úkolu spasit svět. Na závěr exercicií jsme si při závěrečném setkání vzájemně sdělili výsledky práce ve skupinách a tak se vzájemně obohatili a povzbudili.

Milosrdné sestry sv. Kříže v Kroměříži se starají o dvě naše nemocné sestry: Milenu Annu Schneiderovou (86) a Marii Kateřinu Konrádovou (95). Nemocné sestry jsme mohli navštívit a sestra Marie Kateřina se dokonce mohla zúčastnit naší večerní modlitby a přijít za námi na večeři.

Jiří Reginald Machačík

MS České Budějovice

Místní sdružení v Českých Budějovicích má 10 členů. V noviciátní formaci je zde v současnosti 1 člen, 1 má složen časný slib života podle Stanov LSSD a 8 členů má trvalý slib. Věkový průměr členů v našem místním sdružení je něco málo přes 40 let. Věkem mladé společenství v Českých Budějovicích

má tedy svou perspektivu i do budoucna. Specifické je i personální provázání některých členů sdružení s Teologickou fakultou Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích. Někteří zde studovali, jiní zde ještě studují a další působí na TF JU jako akademičtí pracovníci.

V současnosti se setkáváme jednou za tři týdny, navečer ve všední dny. Střídáme vždy jedno setkání v prostorách TF JU a jedno v domácnostech některých členů. Praktickou výhodou to představuje pro členky sdružení s malými dětmi, které technicky nezvládají být na setkáních na TF JU. Rády ale občas uspořádají setkání u sebe doma, kde mají své malé děti na dosah. Navíc všichni členové sdružení nebydlí přímo v Českých Budějovicích, ale i v širším okolí jihočeské metropole.

Program našich setkání se v současnosti skládá z četby a diskusí nad studijními materiály ČODLF. Ne nadarmo je jedním z pilířů dominikánského života studium. Právě díky odborné přípravě v oblasti teologie či filosofie spojené s působením některých členů na TF JU jsou diskuse během setkání na dobré úrovni. Setkání končíme společnou modlitbou nešpor, za kterými následují modlitby *Salve Regina* a *O lumen*.

Samozřejmě je naše společenství otevřené i nově příchozím. Spojuje nás naše laické dominikánské povolání a bratrská láska. Být součástí dominikánské rodiny je pro mne osobně velkým darem od Boha. Ať nám společná oslava trojjediného Boha, v duchu svatého Dominika stále pomáhá na cestě ke svatosti a k apoštolské horlivosti pro spásu lidí.

Miroslav Jeroným Škoda

MS Znojmo

Březnové setkání našeho sdružení se uskutečnilo ve čtvrtek 30. 3. Po mši svaté jsme se na faře pomodlili nešpory a přivítali mezi sebou pravděpodobnou novou kandidátku paní Lenku. Následně jsme se pustili do III. kapitoly exhortace papeže Františka *Evangelii gaudium*, zamýšlející se o kázání při mši – zda za každou cenu má či nemá být, co by mělo a nemělo obsahovat... Odstavce i otázky k nim vyvolaly zajímavou diskusi. Setkání jsme zakončili desátkem růžence.

V dubnu jsme se setkali opět na poslední čtvrtek v měsíci. Po mši jsme se na faře pomodlili večerní chvály a pustili se do dalších článků exhortace papeže Františka. Otázky směřovaly k tomu, zda k nám církev mluví srozumitelně jako matka ke svým dětem, a taky o zraněních, která se v církvi stala a stávají. Úvahy střídaly osobní zážitky. Bylo to velmi zajímavé. Na závěr jsme se jako obvykle pomodlili desátek růžence.

Michaela Benvenuta Hobzová

MS Rožnov pod Radhoštěm

Naše sdružení sv. Růženy z Limy v Rožnově p. R. bylo založeno v roce 2004, postupně se rozrostlo na 19 členů. V mezidobí odešli tři bratři a dvě sestry na věčnost.

Na setkání každou 2. sobotu v měsíci se scházíme celkem ze šesti farností z okolí Rožnova. Začínáme ranními chválami na faře při kostele Všech svatých a pokračujeme modlitbou růžence v kostele. V 9.00 hodin slavíme za hojné účasti farníků mši svatou, celebrowanou naším řádovým asistentem, v případě jeho nepřítomnosti místním knězem.

Poté na faře následuje malé agapé. Tématem, které v tomto roce aktuálně společně sdílíme je ČODLF, ale také aktuální dění v církvi. Kolem poledne končíme společnou modlitbou. Členové, kteří ještě mohou zůstat, pokračují dále v bratrském sdílení.

Apoštolát jednotlivých členů v praktickém životě se děje podle jejich sil a možností. Starší a nemocné sestry podporují misijní dílo bratří dominikánů především modlitbou a obětmi.

Sestra Monika pomáhá bratřím v olomouckém konventu zejména opravou a šitím nových hábitů.

Bratr Václav Tomáš vede ministranty a vyučuje náboženství při kostele sv. Zdislavy (<http://www.svatazdislava.cz>) na Prostřední Bečvě. Podařilo se mu zapojit děti a mladé do mnoha aktivit – misijní klubko dětí, pravidelné sobotní adorace, každoroční pořádání Noci kostelů, poutě ke svaté Zdislavě za účasti misionářů jako hlavních celebrantů a další. Také zde úspěšně proběhla putovní výstava k výročí 800 let od založení řádu.

Manželé Zdislava Olga a Jiří Tomáš Michutovi vedou sdružení Rodina sv. Zdislavy (<http://www.rodina-zdislavy.cz>), které v roce 2000 založili pro opuštěné děti, speciálně pro velké sourozenecké skupiny. Sdružení se zabývá komplexní podporou a pomocí pěstounským rodinám a výstavbou rodinných domků pro ně. V současnosti se v jejich péči nachází dvacet rodin.

Další naši členové se pravidelně už od roku 2008 účastní dominikánských misí. Letos se chystáme na misie do Sušice.

Každoročně se také všichni účastníme exercicií. Letos proběhnou poslední víkend v květnu v klášteře v Kroměříži, společně s členy ostravského LSSD. Tématem bude P. Maria a Fatima.

Marta Luzarová

Stržená ohrada

aneb Jak Bůh zachází se svými vyvolenými

Existuje docela rozšířená představa, že správný katolík je od dětství veden ke správnému chování, nezlobí, dobře se učí, pak vyroste, chodí včas do kostela, sedí v první lavici a stále se usmívá, protože je psáno „Neustále se radujte“. Pokud se někdo stále neraduje, tak není správný křesťan. Samozřejmě jsou takoví lidé rozhořčeni a dotčeni, že by měli plakat s plačícími, protože by se přitom přece nemohli radovat. A oni se chtějí proradovat až do smrti, a pak rychle šup do nebe. To jsou takoví křesťané z Květné neděle. Celý život mávat palmovými ratolestmi a volat Hosanna, a pak jít domů na nedělní oběd.



Foto: Flickr, Lawrence OP (CC BY-NC-ND 2.0)

Některé lidi ale Bůh volá k hlubšímu duchovnímu životu. Chce, aby šli dál. Po Květné neděli následuje utrpení Svatého týdne. Ani tím to však nekončí. Následuje radost Velikonoc, která je všechno, jenom ne „Keep smiling“. Je to radost navzdory bolesti, radost tryskající z nejhlubších hlubin nitra, žádná reklama na zubní pastu. Je to poznání velmi staré a najdeme ho už ve Starém zákonu, dávno před Kristovým narozením.

Uslyš nás

V žalmu 79 (80) (použiju překlad, který najdete v dominikánském breviáři) je krásný popis Božího jednání s duší. Žalm začíná vzýváním: Uslyš nás, ukaž se! Je to volání duše, která je v temnotách, cítí se opuštěná Bohem a neví, kam má jít. „Povznes nás opět!“ Jsme na dně. Užili jsme si všelijakého nepřátelství od lidí a utrpení své duše. Žalmista mluví za celý lid, ale dobře víme, že způsob, jakým Bůh vychovával izraelský národ, se dá vztáhnout i na Boží jednání s duší každého jednotlivce. Hněvá se snad Bůh, když s námi takto jedná? Vyvedl nás z egyptské země, to znamená vyšli jsme ze světa, už se nechováme jako pohané. Zamilovali jsme si Boha, rozhodli jsme se pevně, že jenom jemu chceme sloužit. A on nás opustil uprostřed pustiny?

Ve vzpomínkách se vracíme k tomu, jak všechno začalo: „Sám révu z Egypta jsi přenesl, sám vyhnals pohany a révu vsadil. Sám připravil jsi pro ni místa dost, vkořenila se, zaplnila zemi. Svým stínem celé hory pokryla...“ Našel jsi nás v Egyptě, v tom světě hříchu, a vzal jsi nás jako ušlechtilou révu, malý výhonek, který by v tom Egyptě brzy zadusil plevel. Sám jsi ji zasadil a zaléval, aby se v nás semeno víry ujalo. Sám jsi vyhnal pohany, nedovolils, abychom utkvěli pohledem na něčem, co nás odvádí od Tebe, Bože. A naše víra se v nás rozbujela, rozrostla se natolik, že jsme byli uchvázeni láskou k Tobě. Byli jsme úplně úžasní křesťani, připadali jsme si už docela svatí, a nevěděli jsme, že to působíš Ty, že to nejsou naše úžasné schopnosti, naše svatá dokonalost, ale že jsi postavil ohradu kolem vinice naší duše, která je dosud slabá, aby v klidu rostla a nic jí neuškodilo.

Proč jen jsi strhl její ohradu?



A pak se to stalo. V určitém okamžiku jsi usoudil, Bože, že naše duše už by možná dokázala stát na vlastních nohou, a tak jsi nás ze své náruče, kde nám bylo tak dobře, postavil na zem a poodešel pár kroků. To byl šok. Najednou jsme zjistili, jak jsme bez Tebe slabí, že bez Tebe nedokážeme vůbec nic, že si s námi může každý dělat, co chce. „Proč jen jsi strhl její ohradu? Teď, kdo jde kolem, na ní hrozny sbírá, teď kanec divočák ji pustoší, kdekterá polní zvěř se na ní pase.“ Jsme

docela bezbranní, jako vinice, kolem níž není zídka. Každý, kdo jde kolem, si vezme, co chce, někdo dokonce projde prostředkem a poláme větve. Kolemjdoucí ochutnávají hrozny, plody našich skutků, aby zjistili, jestli jsou sladké nebo jsou to kyselá pláňata. Nevěří příliš naší svatosti, předpokládají spíš pláňata. Lidé už jsou takoví. Ale ti, co okusili hrozny a poznali jejich sladkost, ti se stávají přáteli a vrací se. Kanec divočák je nepřítel, kterého Bůh někdy dopouští. Z životopisů svatých se dozvídáme poměrně překvapivou věc, že kancem divočákem v jejich životě byl často nějaký kněz. To je zvláštní. Kdo jiný než kněz by měl poznat vůni svatosti? Proč právě knězi Bůh nedá dar rozlišování, aby poznal, jakým duchem se co nese? Napadá mě jediné vysvětlení: že to Bůh dopouští jako memento pro ostatní kněze, aby nepropadli duchovní pýše a nechtěli druhé lidi odsuzovat, pomlouvat a vyhánět z města jako svatého Benedikta, zavírat do blázince jako Dona Bosca, vylučovat z řádu jako svatého Jana od Kříže a podobně.

Slzavým chlebem jsi jej nasýtil

Toto životní období je velmi těžké. „Slzavým chlebem jsi jej nasýtil, slzami napojil jej v plné míře. Za předmět pře jsi nás dal sousedům, až se nám proto nepřátelé smějí.“ Někdy je to období krátké, ale drsné, a vede k mučednictví. Někdy je mírnější, utrpení je spíš psychického rázu, ale trvá dlouho, často mnoho let. U svatých a mučedníků se mluví o pronásledování, žalmista mluví o stržené ohradě, karmelitáni mluví o nocích duše, v evangeliích se píše o kříži. Docela překvapivě se v žalmu náhle objevuje verš 18: „Chraň muže, jenž je po tvé pravici, chraň syna člověka, jež vychoval sis.“ Je to docela jasný odkaz na Krista. Ale zatímco v jiných mesiánských

proroctvích se říká, že se narodí z panny a ujme se království, zde je zmínka o Mesiáši v návaznosti na utrpení, které ho nemůže minout. On je první z těch, kterým Bůh strhl ohradu a nechal kolemjdoucí plenit vinici. Snad bychom mohli jít ještě dál a představit si, že Kristus sám dobrovolně strhl ohradu své vinice, aby umožnil všem k němu přijít, a hrozny si můžeme představit jako Eucharistii, plody Kristovy vinice, kterými nás živí.

Jestliže Kristus byl první vinicí z těch, které Bůh nechal bez ochranné zídky, pak je jasné, že s námi nebude jednat jinak. Chceme-li následovat Krista, neexistuje jiná cesta než skrze kříž. Ale po Velkém pátku vždycky následuje Vzkříšení. Jestliže Kristus nevstal z mrtvých, je celé naše snažení směšné a nesmyslné. Na vzkříšení všechno stojí a padá.

Ale vraťme se k našemu vlastnímu duchovnímu životu. Pro některé lidi je stržení ohrady konec, totiž tehdy, pokud je Bůh povolává k mučednictví. Například dominikán Patrik Kužela. Jeho vinice se rozrostla nádhernými plody, svědčí o tom verše, které dodnes uchvacují srdce. Kanec divočák ukončil jeho život mučednickou smrtí v Osvětimi. Ale jindy příběh pokračuje. Svatého Benedikta tak pronásledoval jeden kněz, že se nakonec rozhodl ustoupit a odešel s bratry z města. Kněz, kanec divočák, z radosti nad jeho odchodem tak poskakoval na balkóně, až se pod ním zřítíl a on v troskách zahynul. Také by vás zajímalo, jak se tvářil, když se octl Bohu tváří v tvář a zjistil, že pronásledoval patrona Evropy a učitele Církve? Svatý Benedikt byl z jiného soudku, pokáral bratry, že se radují ze smrti svého nepřítel, a modlil se za jeho duši. S bratry založil klášter na kopci Montecassino a stal se jedním z největších světců.



Foto s. 16 a 17: Lawrence OP (CC BY-NC-ND 2.0)

Povznes nás opět, Pane zástupů

Těm, kteří milují Boha, totiž všechno prospívá k dobrému. Ale o těch, kteří Božím vyvoleným ubližují, kteří jim jsou kancem divočákem, o těch mluví žalmista velmi tvrdě: „Ti, kdo ji (tu vinici) spálili a zničili, ať zhynou hrůzou, zdrceni tvou tváří!“ Ano, nechtěla bych být na jejich místě před Boží tváří.

Žalmista s důvěrou prosí Boha: Pohleď na nás, povznes nás opět! „Svou péčí se zas ujmi révy své, zahrady, již jsi vysázel svou paží, výhonku, který sám jsi vypěstil.“ Nejsme pro Boha nějaký břechan nebo hrachor. Jsme ušlechtilá réva, velmi cenná v Božích očích. Proto nás také drtí ve svém lisu, aby získal víno, aby viděl, jestli přinášíme nějaký užitek. Svaté Terezii jednou Kristus řekl: „Takto zacházím se svými přáteli.“ Ona mu na to docela drze odpověděla: „Ano, a proto jich máš tak málo.“

Ke Kristu nepřijde nikdo, koho Bůh nepovolá (srov. Jan 17, 1–26). A když někoho povolá, ví jako dobrý pedagog, co ten člověk vydrží. Slabého opatruje a nezboří zeď kolem jeho vinice. Ty silnější postaví na vlastní nohy, ale nikdy je neopustí, i když to tak může vypadat. Stojí stále nablízku, jen se nenechá objevit. Ve chvíli „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil“ nám Bůh dýchá na záda. Ale to všechno zjistíme až potom, až když těmi temnotami a pustinou projdeme, až si dosytosti užijeme nepřátelských útoků, až jsme slzami napojeni v plné míře. Jaká je ta míra? To ví jenom Bůh. Ale bude na tom záležet, jaký příbytek v nebi nám Kristus přichystá. A proto nelze žalm zakončit jinak než zvoláním „Sláva Otci i Synu i Duchu svatému!“

Jitka Hosanna Štěpánková

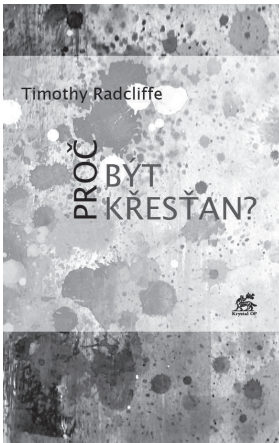
Z nabídky nakladatelství Krystal OP



Knižní katalog 2017

Chcete vědět, jaké „psí kusy“ vyvádíme v našem nakladatelství? Tak objednejte katalog a čtěte. A pomozte nám dostat ho do světa, k našim novým čtenářům. ☺

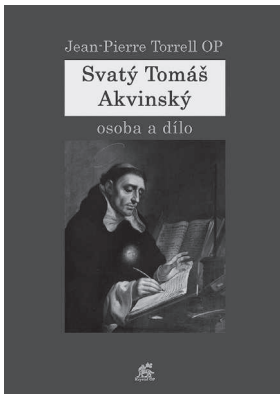
Katalog zasíláme zdarma, objednávejte na krystal@op.cz



Timothy Radcliffe OP: Proč být křesťan?

Je-li křesťanství pravdivé, mělo by to být vidět i na životech křesťanů – měly by být prodchnuté svěbytnou nadějí, svobodou, štěstím a odvahou. To je základní myšlenka knihy bývalého magistra dominikánského řádu Timothyho Radcliffa. V tomto moudrém a brilantně napsaném „úvodu do křesťanství“ autor jedinečně propojuje hluboké znalosti teologie a literatury, zkušenosti z cest po celém světě i vnímavost pro palčivé problémy dneška.

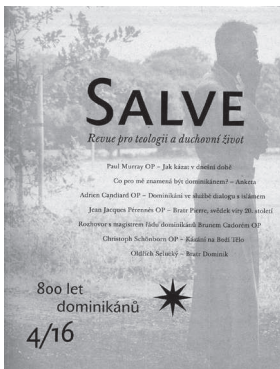
brož., 264 s., 290 Kč



Jean-Pierre Torrell OP: Svatý Tomáš Akvinský, osoba a dílo

Studie jednoho z nejuznávanějších badatelů v oboru života a díla Tomáše Akvinského objasňuje a zpřesňuje předchozí výzkumné závěry o Tomášových životopisných a pracovních datech. Objevuje zajímavé souvislosti událostí jeho života s učením a duchovním vývojem tohoto velikána křesťanského myšlení.

brož., 264 s., 320 Kč



Salve 4/2016 – 800 let dominikánů

Toto číslo Salve vzniklo jako příspěvek k 800. výročí potvrzení Řádu bratří kazatelů. Redakční rada se při koncipování čísla inspirovala myšlenkou magistra řádu Bruna Cadoreho, že nejlepší oslavou jubilea je kázání radostné zvěsti lidem dnešní doby.

brož., 168 s., 100 Kč

<http://www.krystal.op.cz/>

A nenechte si ujít:

- další novinky Krystalu OP | <http://www.krystal.op.cz/novinky/list> (chystá se revidované vydání *Dialogu* svatě Kateřiny Sienské)
 - novinky našeho knihkupectví Oliva | <http://www.oliva.op.cz/>
 - plánované akce Dominikánské 8 | <http://www.dominikanska8.cz/> (červnový literární salón bude věnován právě *Dialogu*)
 - dominikánské letní misie | <http://misie.op.cz/> (letos budou probíhat od 22. do 30. července v Sušici; kazatelské středisko uvítá posily do misijního týmu)
 - list magistra řádu *Sent to preach the gospel: After the Congress for the mission of the Order of preachers* | <http://www.op.org/> (hledá se překladatel z AJ, FJ nebo ŠJ – kontaktujte benedikt@op.cz)
-

Opusculum

Časopis české dominikánské rodiny

Vydává Kazatelské středisko České dominikánské provincie

Redakce

e-mail: opusculum@op.cz

Fr. Gabriel Malich OP (gabriel@op.cz)

S. Marie Pitterová OP (monialesop@volny.cz)

S. M. Guzmanová Valentová OP (guzmana@dominikanka.cz)

Lenka Bernadetta Nezbedová (Nezlenka@seznam.cz)

Jiří Reginald Macháčik (machacik@volny.cz)

Dušan Česlav Macák (ceslav@post.cz)

Jan Jáchym Beneš (jachym@op.cz)

Fotografie na obálce:

1. s. | Setkání ve Střelčích. Foto: Česká kongregace sester dominikánek
2. s. | Prohlídka výstavy Dominikáni v Ústí nad Labem. Foto: J. Preclík 2017
Stálé studium (aneb Proč máte tak dlouhé nosy, bratříčci?). Foto: ČDP
3. s. | Setkání ve Střelčích (aneb Každému, co jeho jest – fr. Damián OP se svatozářím, sestry se zmrzlinou ☺). Foto: Česká kongregace sester dominikánek

Bankovní spojení pro dary: č. účtu: 268154211/0300 v. s.: 290

Uzávěrka příštího čísla: 15. 7. 2017

<http://opusculum.op.cz>

Z obsahu

Psi Páně v Ústí nad Labem

Léto s dominikány

Pozvánka na kněžské svěcení a primiční mše bratří

Setkání České dominikánské rodiny 2017

Program obnovy dominikánské laické formace

<http://opusculum.op.cz>

Adresa redakce:

OPusculum

Klášter dominikánů Olomouc

Slovenská 14, 779 00 Olomouc 2

e-mail: opusculum@op.cz

Výtisk zdarma. Distribuce za cenu poštovního a balného. Objednávky na adrese redakce.